

щоб знання отримали конкретний зв'язок з діями, необхідно постійно «розвивати себе», поповнюючи й розширюючи свою освіту. Саме цю мету ставить перед собою дистанційна освіта. Проте, щоб перетворити проблеми на можливості, університети мають пильно слідкувати, наскільки ефективно вони реалізують дистанційне навчання, фіксувати й аналізувати як недоліки, так і хороші практики, обмінюватися досвідом з іншими університетами, використовувати літні місяці для налагодження процесів дистанційного навчання. Зараз дистанційне навчання відбувається через те, що до цього змушують обставини, хоча насправді воно збільшує доступність освіти, а змішане навчання, тобто поєднання дистанційної і очної форм, може стати нашим найближчим майбутнім.

В. О. Овчиннікова

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Кардинальна зміна факторів макро- та мезосередовищ в Україні та світі обумовлюють трансформацію існуючої наразі системи освіти, затребуваність нових компетенцій та відповідно актуалізують появу дуальної освіти. Базовими принципами нової освіти мають стати дистанційність, безперервність, рання профорієнтація, гнучкість, мобільність, індивідуалізація освітніх траєкторій, інтерактивність, а також поєднання корпоративного навчання з фундаментальною освітою.

Традиційна модель навчання, яка полягає в передачі і відтворенні знань, під час становлення дистанційної освіти втрачає актуальність, на перший план виходить навчання головному навичку - вмінню вчитися. У це поняття входить здатність самостійно ставити навчальні цілі, формувати шляхи їх реалізації, контролювати і оцінювати свої досягнення.

У таких умовах цифрові технології мають створювати нові, раніше недоступні можливості для персоналізації освіти, забезпечуючи максимальне врахування індивідуально-особистісних характеристик того, хто навчається, для вибудовування його освітньої траєкторії і вибору оптимальних технологій і методик навчання. Використання передових технологій діагностики, психометрики допомагає визначити прогалини у знаннях студента і, ґрунтуючись на отриманій інформації, скоригувати структуру курсу персонально для кожного. Крім того, персоналізація, постійний аналіз здібностей і успішності студента дозволяють забезпечити більш високий рівень профорієнтації, що у свою чергу створює нові можливості для широкої професійної самореалізації.

У зв'язку з бурхливим розвитком сегмента онлайн-освіти все більшої значущості для дистанційного освітнього процесу починає набувати багатоканальність – можливість отримувати знання з різних джерел, через офлайн- і онлайн-канали. Останній передбачає використання освітніх

ресурсів, які відкривають доступ до якісного освітнього контенту поза межами держав, незалежно від фінансового становища і соціальних статусів. У цьому контексті для отримання якісної освіти та побудови кар'єри першорядними стають питання персональної мотивації і самодисципліни.

Зростає значущість таких навичок, як креативність, вміння керувати часом, вирішувати конфлікти, працювати у складних міждисциплінарних командах тощо. У світі кіберфізичних систем кордони галузей і дисциплін стрімко розмиваються, тому для технічних фахівців усе більшої актуальності набуває розвиток творчого мислення, емоційного інтелекту і навичок комунікації, для гуманітаріїв – вивчення і впровадження системного, логарифмічного мислення і навичок у галузі ІТ.

До нових перспективних напрямків організації дистанційної освіти слід також віднести:

- асинхронність навчання: викладач і студент не займаються одночасно. Все менше людей прагнуть займатися тільки особисто, багато хто переходить до дистанційного формату навчання і постфактної перевірки результатів дистанційної роботи. У сторін освітнього процесу все менше необхідності синхронізувати заздалегідь розклад і зручний час у робочі години;

- перевернуте навчання (або перевернута аудиторія): теорію студенти освоюють самі, а на заняттях тренуються і практикуються одночасно. В результаті існує попит на системне онлайн-споживання теоретичних знань, а також потреба в зручній інтерактивній масовій практиці;

- гейміфікація і edutainment - інструменти, які роблять дистанційне навчання більш захоплюючим і легким;

- мобільність навчання: зростає обсяг освітнього контенту, споживаного через смартфони та планшети, які забезпечують безперервність навчання та розширюють можливості взаємодії зі студентом;

- мікронавчання: складні і тривалі курси розбиваються на короткі, які легше дивитися, і при цьому якомога частіше винагороджуються студенти за досягнення у навчанні;

- взаємне навчання (P2P): з'являються практики мережевої взаємодії, при якій студенти вчать один в одного, а викладач їх контролює, та ін.

І. В. Соломніков

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ – ІННОВАЦІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

Потенціал і перспективи розвитку змішаного навчання практично безмежні. У дослідженнях психологів зазначається, що традиційні методи навчання зазвичай не враховують індивідуальних відмінностей студентів і орієнтуються в основному на студентів, у яких домінує вербальний стиль